

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 2-A DUPĂ RUSALII (a Sfinților Români)

SF. CUV. DAVID DIN TESALONIC;
SF. IER. IOAN, EPISCOPUL GOȚIEI

Astăzi ne aflăm în Duminica a doua după Marele Praznic al Pogorării Sfântului Duh, în Duminica Chemării Apostolilor la apostolat, zi în care prăznuim pe Sfinții noștri români.

Cu sfânt discernământ Sfinții Părinți au rânduit ca în prima Duminică după Cincizecime să prăznuim pe Toți Sfinții, sfințenia fiind un dar al Duhului Sfânt, pogorât în creație în Duminica Pogorării Duhului Sfânt. După o rânduielă similară, Sfântul Sinod al B.O.R. a hotărât în anul 1992 ca pentru Sfinții români să se facă prăznuirea în a doua Duminică după Rusalii, tot ca o expresie a darului Sfântului Duh.

DUMINICA SFINȚILOR ROMÂNI

Duminica a doua după Rusalii ne amintește și de momentul în care Mântuitorul Hristos a trecut pe țărmul Mării Galileei, unde a întâlnit patru pescari pe care i-a chemat să-L urmeze. Acești patru au fost Simon, fiul lui Iona, numit și Petru; Andrei, fratele lui; Iacob și Ioan, fiii lui Zevedeu. Ei au părăsit totul, însemnând corăbiile, mrejele, chiar familiile și L-au urmat pe Hristos, schimbându-și viața și învățând în cei trei ani și jumătate, pe lângă Mântuitorul, să pescuiască suflete pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Observăm trei momente hotărâtoare în viața noilor apostoli. Când i-a chemat Hristos, ei nu s-au mai gândit la lucruri obișnuite oamenilor, la cei pe care îi părăsesc, la familiile lor, la modul în care erau obișnuiți să trăiască, ci au părăsit pe toți și pe toate urmând pe Învățătorul lor. În altă ordine de idei, în cei trei ani și jumătate cât au stat pe lângă Hristos au absolvit o adevărată școală a mântuirii, primind răspunsuri la toate întrebările care îi frământau, ascultând predică zilnică a Mântuitorului în fața mulțimilor, asistând la nenumăratele și feluritele minuni pe care Acesta le-a săvârșit, „tămăduind toată

boală și neputință în popor”.

În final, în chemarea Sfinților Apostoli observăm dorința lui Dumnezeu de a chema pe fiecare la mântuire, și de aceea darurile Sfântului Duh sunt împărțite, fiecare având o harismă specială primită în dar de la Dumnezeu. Dureros este că mulți își pierd acest dar, sau îl alterează prin viața lor marcată de păcate și patimi, întunecând lumina harului Sfântului Duh. Dar alții, iubitori de virtute, prin viața lor curată și sfântă desăvârșesc prezența Sfântului Duh în viețile și sufletele lor, adăugând tot mai multă strălucire și lumină harică, atingând cote impresionante de trăire duhovnicească și de punere în lucrare a darurilor și tainelor lui Dumnezeu. Este vorba de o chemare la sfințenie din partea lui Dumnezeu, dar și de un răspuns concret venit din partea omului, așa cum foarte concret au răspuns astăzi primii ucenici ai Mântuitorului, renunțând la tot ce este lumesc. Pe toți care au avut un astfel de răspuns afirmativ către Mântuitorul Hristos, Biserica îi numește sfinți.

Trebuie cunoscut faptul că poporul român are un număr mare de sfinți, cunoscuți și necunoscuți, pe care noi

i-am numi eroi spirituali, pentru viața și misiunea lor paradigmatică. Despre mulți dintre ei știm puține lucruri, iar pe mulți încă nu-i cunoaștem. Poate când vom trece pragul veșniciei ne vom vedea față către față în nesfârșita bucurie a Raiului, care înseamnă comuniunea cu Dumnezeu și cu Sfinții Săi.

Astăzi prăznuim comuniunea Sfinților români, a martirilor de pe teritoriul patriei noastre, a cuvioșilor și cuvioaselor din chinovii sau pustietăți, a ierarhilor români, a voievozilor și domnitorilor apărători ai patriei și ai credinței, a preoților și diaconilor vrednici, precum și mulțimea sfinților credincioși mireni, cunoscuți și necunoscuți, trăitori, apărători și mărturisitori ai drepte credințe, care au trăit o viață întregă în ascultare de duhovnic, ancorați în viața Bisericii, cu participare consecventă la slujbele Bisericii, ctitori de locașuri sfinte, care au crescut și educat copii în credința strămoșească ortodoxă, cu dragoste de neam și de țară și care au plecat pregătiți din acesta viață cu Spovedanie, Împărtășanie și binecuvântare. Pe toți aceștia îi prăznuiește astăzi Biserica Ortodoxă Română. ❖

Părintele Adrian Chiriță

SFINȚII APOSTOLI PETRU ȘI PAVEL, ÎNVĂȚĂTORI AI CREDINȚEI, POCĂINȚEI ȘI MISIUNII BISERICII ÎN LUME

Sfântul Apostol Petru

Era originar din Bethsaida, în apropierea Lacului Ghenizaret. Prima chemare la apostolat i s-a făcut în Betania, atunci când fratele său, Andrei, cel dintâi chemat, l-a prezentat Mântuitorului. Petru l-a întâlnit pe Mântuitorul mai întâi pe valea Iordanului, mai apoi și în Galileea, când a avut loc chemarea lui finală la apostolat, la pescuirea minunată.

Se numea de fapt Simon, dar la primirea sa ca apostol i se dă numele de Chifă, adică Petru (piatră) în aramaică. Ca și fratele său, a fost pescar. Petru era căsătorit și locuia la Capernaum, la soacra sa. În timpul activității de pe pământ a Mântuitorului, Sfântul Petru a fost de față în toate ocaziile, chiar și atunci când doar câțiva aveau privilegiul să ia parte. De multe ori este purtătorul de cuvânt al celorlalți ucenici. Sfântul Petru afirma cu tărie că Hristos este Mesia cel așteptat, dar Sfântul s-a arătat și nestatornic în credința sa în Hristos, când afirmându-L, când negându-L sau chiar lepădându-se de El.

După Învierea Domnului, Sfântul Petru va alerga printre primii ucenici la mormântul Său, după mironosițe. După Înălțarea la Cer va fi conducătorul apostolilor, va vorbi la Pogorârea Duhului Sfânt; și va fi unul din cei dintâi apostoli care săvârșesc o minune în numele lui Iisus, dar și multe alte minuni; îl va primi pe Cornelius în Biserică, acesta fiind primul gest de deschidere a creștinismului către neamuri; se va face remarcat la

Miercuri, 29 iunie, creștinii îi prăznuiesc pe unii dintre sfinții cei mai mari, mai cunoscuți și mai venerați: Sfinții Apostoli Petru și Pavel.

Amândoi au propovăduit Evanghelia cu mult zel, amândoi au sfârșit prin moarte martirică. Viața și activitatea lor misionară, minunile săvârșite de ei, sunt descrise în parte în Noul Testament, în Faptele Apostolilor.

sinodul apostolilor de la Ierusalim.

Știm că a propovăduit la Ierusalim, în Iudeea, în Samaria, în Asia Mică, până în Babilon. Cetatea Antiohiei și împrejurimile l-ar fi avut 20 de ani episcop înainte de a ajunge la Roma, în timpul celei de a doua captivități a Sfântului Apostol Pavel. Sfârșitul său a fost la Roma, prin moarte martirică, alături de Sfântul Pavel, în timpul persecuției lui Nero.

De la Sfântul Petru ni s-au păstrat opt cuvântări în Faptele Apostolilor și două epistole.

Sfântul Apostol Pavel, Apostolul neamurilor

S-a născut în Tarsul Ciliciei, într-o familie de evrei descendentă din tribul lui Beniamin, primind numele de Saul. Crescut și educat în tradiția fariseică, se pare la Ierusalim, și-a desăvârșit educația sub îndrumarea vestitului rabin Gamaliel.

A avut avantajul de a aparține diasporei evreiești, fiind bun cunoscător al limbii, culturii și civilizației grecești. Se știe că deținea și cetățenia romană. Saul devine persecutor al creștinilor, văzând în aceștia dușmanii de moarte ai iudaismului. A fost martor la martiriul Sfântului Ștefan, căci Scriptura ne spune că păzea hainele celor care îl loveau cu pietre.

Faptele Apostolilor ne dau amănunte despre persecuția împotriva creștinilor pe care chiar el o conduce. În drum spre Damasc, unde se ducea pentru a-i aresta pe creștinii de aici și a-i aduce la judecată în Ierusalim, Saul trăiește un moment de revelație, căci Hristos i se arată în lumină, făcându-l să înțeleagă că îi persecută nu numai pe creștini, ci chiar pe El Însuși, căci Biserica este Trupul mistic al lui Hristos. Din aprig prigonitor al creștinilor, Saul devine cel mai mare și înflăcărat propovăduitor al Evangheliei lui Hristos.

Timp de câteva zile după întâlnirea lui cu Hristos, Saul nu a mai văzut. Ajuns în Damasc este botezat de Anania, iar apoi ia drumul Arabiei, unde timp de trei ani se pregătește prin rugăciune și meditație pentru noua sa chemare, dedicându-se cunoașterii lui Hristos.

Întors la Damasc, își începe propovăduirea, afirmând răspicat că Iisus este Fiul lui Dumnezeu. Stârnește însă mânia evreilor din Damasc, iar aceștia complotază împotriva lui. Sfântul Pavel scapă, părăsind în taină cetatea și îndreptându-se spre Ierusalim, unde predică Evanghelia neevreilor. Va fi obligat să părăsească și Ierusalimul, cu destinația Cezareea, apoi Siria și în cele din urmă Cilicia. După ce împreună cu Barnaba ajută la lucrarea de convertire din Antiohia, pe la anul 44 cei doi apostoli revin la Ierusalim cu ajutoare pentru creștini. Între anii 47-49 d.Hr. Sfântul Pavel pleacă în prima sa călătorie misionară, împreună cu Barnaba și Ioan Marcu, nepotul acestuia.

După participarea la sinodul de la Ierusalim, Sfântul Pavel pornește în cea de a doua călătorie misionară, (50-52 d. Hr.), și cea de a treia (53-58 d.Hr.). Sfântul Pavel și-a găsit sfârșitul la Roma, martirizat prin decapitare în timpul lui Nero.

Sfântul Pavel rămâne una din cele mai de seamă și mai puternice personalități din istoria Bisericii creștine, căci viața sa, profund marcată de arătarea Mântuitorului pe drumul Damascului, dar și activitatea și învățătura propovăduită de el, dezvăluie absolută credințioasă față de Hristos și Biserica Sa. Gândirea sa teologică izvorăște din experiență și trăire, căci Sfântul Pavel ni se descoperă ca un trăitor mistic ce a pătruns realitatea tainică a tuturor lucrurilor în Hristos. Sfântul Apostol Pavel rămâne fără egal între propovăduitorii învățăturii creștine, vorbindu-ne despre înnoirea omului în Hristos, el însuși fiind exemplul acestei reînnoiri. Ni s-au păstrat în Noul Testament paisprezece dintre epistolele Pauline.

Să cinstim necontenit pe acești mari ctitori ai credinței noastre. Cât vor dura cerul și pământul, faptele și învățăturile Sfinților Apostoli nu se vor șterge din istoria mântuirii! Să-i chemăm în rugăciunile noastre și să le fim recunoscători, urmând credința apostolică a Bisericii Ortodoxe, Una, Sfântă și Sobornicească, pe care ei au făcut-o să crească pe Piatra-Hristos! ❀

SFINȚIRE ȘI BINECUVÂNTARE LA BISERICA ȘERBAN VODĂ

Duminică, 19 iunie 2022,
la biserica noastră am trăit împreună
un moment înălțător,
de bucurie și împlinire.

După 14 ani de la
începerea lucrărilor la capela mortuară
și 12 ani de la sfințirea pietrei de temelie
a Așezământului social
al Parohiei Șerban Vodă, au fost sfințite
Capela, Grădinița și Cantina socială.

Este al doilea mare eveniment din
istoria recentă a bisericii care ne
adună laolaltă și care încu-
nunează ani întregi de eforturi și jertfe,
de speranțe și încercări, de decepții
uneori, dar și de comuniune și muncă în
echipă. Primul a fost acum 5 ani, pe 24
septembrie 2017, când a fost târnosită
biserica Șerban Vodă de către însuși
Întâistătătorul Bisericii Ortodoxe
Române, Preafericitul Părinte Patriarh
Daniel. Moment unic pentru enoriașii
unei parohii, la care – să ne amintim -
au participat foarte mulți credincioși.
Acel moment a încununat 16 ani de
muncă, de eforturi materiale și fi-
nanciare, de împreună-lucrare a
preoților și credincioșilor din parohia
noastră și nu numai. Dintre aceștia, unii
au devenit ctitori, fiind pomeniți la
Sfintele Liturghii, dar mai ales la
hramuri. Printre ei se numără și cei
plecați la Domnul, unii dintre ei n-au
mai apucat să vadă ridicată, pictată și
sfințită această biserică la care par-
ticipaseră cu tot ce au avut ei... Se
bucură cu siguranță acolo sus, unde
și-au agonisit comoară veșnică.

Sunt însă mult mai mulți, tainic știuți,
care au participat cu munca lor, cu banii
lor la o bucățică de zid, de pictură sau
au împodobit biserica cu icoane,
mobilier sau veșminte. Pe aceștia îi mai
știe și pomenește Dumnezeu. Și mai
sunt pomeniți la slujbe ca binefăcători.

Pentru cei care au fost aproape de
biserică, de preoți și de cei care au
condus lucrările la biserică și așe-
zământul social și care au răspuns
prezent la toate nevoile bisericii, știu că
nimic nu s-a făcut ușor, nimic nu s-a
înălțat fără truda și ajutorul material a
sute, chiar mii de binefăcători. Mai ales
în ultimii doi ani, ani de pandemie, de
restricții de tot felul și de inflație
galopantă, fără ajutorul acestor bine-
făcători azi nu s-ar fi putut sfinți capela,
grădinița și cantina socială.

Delegatul Preafericirii Sale, Pa-
triarhul Daniel, PS Timotei Prahoveanul,
Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Bucu-

reștilor, împreună cu noul protopop al
Protoieriei Sector 4 Capitală, părintele
Ionuț Bărbulescu și un sobor de preoți,
au participat la Sfânta Liturghie și la
sfințire. Înaintea Sfintei Liturghii de
duminică a avut loc sfințirea capelei
mortuare și a grădiniței, iar după slujbă
cantina socială a fost și ea sfințită.

După Sfânta Liturghie a urmat un alt
moment care ne-a bucurat și ne-a făcut
să ne întoarcem cu recunoștință către
preoții noștri. Aceștia au primit distincții
și ranguri pentru activitatea pe care au
depus-o ani întregi în parohia noastră,
contribuind atât la misiunea pastorală și
social-filantropică din comunitate, dar
și la lucrările de construcție de la
biserica. Părintelui paroh Dinu Pompiliu
i-a fost oferit Ordinul „Sfântul Cuvios

Ioan Iacob de la Neamț, Noul Hozevit”,
părinții Eugen Morar și Adrian Chiriță
au primit rangul de iconom stavrofor,
iar părintele Cristian Filiuță, deși nu
mai slujește în biserica Șerban Vodă, a
primit, pentru activitate desfășurată
aici, rangul de sachelar. Toți cei care am
fost în biserică la momentul în care
Preasfințitul Timotei Prahoveanul a
înmănat aceste distincții și a rostit
câteva cuvinte de apreciere la adresa
acestor minunați slujitori ai Sfântului
Altar, am fost mândri de păstoriile noștri
dragi și am rostit din tot sufletul
„Vrednic este” și „Axios”!

Iar pictorul Daniel Fericean, cel care
a realizat frumoasa pictură a capelei
Învierii, a primit diploma omagială a
anului 2022.

A fost o zi plină de lumină, pace și bucurii duhovnicești. Un singur regret am avut: că în această zi de excepție, de încununare a muncii și eforturilor depuse, nu au venit mai mulți enoriași

să participe la slujba arhierescă și la sfințire...

Nădăjduim că, din binecuvântate pricini nu s-au aflat aici, dar au fost cu sufletul la biserică lor iubită, pe care în

continuare nu o vor uita când va fi nevoie și de ajutorul lor pentru a finaliza ultimele lucrări la Așezământul social și în special la căminul social. ❖

Maria Buleu

DESPRE „CULTUL MORȚILOR” ÎN BISERICA ORTODOXĂ (2)

Trecerea la cele veșnice a unuia dintre cei iubiți și dragi este pentru toți oamenii un prilej de îndurerare și întristare. În această împrejurare însă, Biserica, prin rugăciunile ei și prin intermediul cultului divin, întreține și cultivă neconștient legătura intimă și inefabilă a iubirii între membrii ei, aducând o rază de mângâiere sufletească celor rămași în viață și, în același timp, fiind un balsam binefăcător asupra celor adormiți întru dreapta credință. Atât cei vii cât și cei adormiți primesc mângâiere sufletească și ușurare prin rugăciunile Bisericii, prin slujbele ei și prin săvârșirea jertfei euharistice a Sfintei Liturghii, în care Mântuitorul Hristos continuă să se jertfească, în chip real și tainic, pentru a-i împăca pe toți cu Dumnezeu.

Așadar, de efectele sfințitoare ale slujbelor Bisericii și ale jertfei euharistice beneficiază și cei răposați, „care n-au atins desăvârșirea pe pământ, deci au încă nevoie de sfințire” (Pr. prof. Ene Braniște, Explicarea Sfintei Liturghii după Nicolae Cabasila, București, 1943, p. 137).

Grija Bisericii pentru cei morți se arată atât prin slujba înmormântării cât și prin toate celelalte slujbe rânduite pentru pomenirea lor (panihida, parastasul), la soroacele și datele rânduite. În ziua când moare un creștin, se trag clopotele bisericii,

pentru a vesti lauda celui ce a adormit întru buna credință. Glasul clopotului ne aduce aminte de trâmbița cea de apoi cu care îngerul va vesti învierea morților și înfricoșata judecată (Matei 24, 31; 1 Corinteni 15, 52; 1 Tesaloniceni 4, 16). După ce trupul celui răposat este spălat, se îmbracă în haine noi: „Apa curată cu care este spălat ne amintește de baia botezului, prin care răposatul a intrat în Biserică, iar hainele noi arată că el va învia în haina nestrucăciunii în ziua judecății” (Sfântul Simeon al Tesalonicului, Despre sfârșitul nostru, cap. 368). Pe pieptul mortului se pune o cruce sau o icoană, ca semn al mântuirii și mărturiei credinței în Hristos (Arhim. Melchisedec Ștefănescu, Manual de liturgică, București, 1862, p. 177), iar trupul lui se acoperă cu o pânză albă, care ne amintește de crâșma de la botez și „înseamnă cum că răposatul a păstrat buna credință întru care s-a botezat până la sfârșitul vieții sale” (Pr. Samuil Andrievici, Liturgica,

Cernăuți, 1860, p. 45). Așezarea pe piept a mâinilor răposatului se face în cruce, însemnând că el a murit împăcat cu lumea, iar la capul lui și în sfeșnicele aduse în jurul sicriului se aprind lumânări, căci lumina este, pe de o parte, călăuză sufletului pe calea veșniciei și, pe de altă parte, închipuie pe Hristos și Evanghelia Sa (Ioan 8, 12).

În primele două zile după trecerea la Domnul a unui creștin ortodox, acolo unde este depus trupul său neînsuflit, în casa sa sau în capela mortuară a bisericii parohiale, se obișnuiește să se citească așa numiții stâlpi, adică cele 11 Evanghelii ale învierii, spre adevărarea mărturiei că el, cel răposat, și-a conformat viața potrivit învățaturii Sfintelor Evanghelii. În ziua înmormântării, cel adormit în Domnul este condus de acasă sau de la capelă la biserică, sicriul fiind așezat cu fața mortului spre Răsărit, de unde va veni Mântuitorul la sfârșitul lumii (Matei 24, 27). ❖

Diac. Marinela Laurențiu Marcu

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 26 Iunie - 3 Iulie 2022

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 26.06	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 2-a după Rusalii (a Sfinților Români) - Utrenia, Sf. Liturghie
Marti 28.06	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Slujbă de priveghere
Miercuri 29.06	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	(†) Sf. Ap. Petru și Pavel – Utrenia, Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 1.07	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie, Acatist
Sâmbătă 2.07	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie; Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 3.07	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 3-a după Rusalii (Despre grijile vieții) - Utrenia, Sf. Liturghie